

Ο Εσπερινός της Αποκαθηλώσεως στην Αλεξάνδρεια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Μεγάλη Παρασκευή 26 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και στον Εσπερινό της Αποκαθηλώσεως και ανέγνωσε στο εκκλησίασμα την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος Μεγάλης Παρασκευής

Ενώπιον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου κρέμαται χωρὶς εἶδος καὶ χωρὶς κάλλος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ὑπομένει τὴν ἀτιμωτική αὐτὴ τιμωρία καὶ τὸν θάνατο γιὰ χάρη τῶν ἀνθρώπων πού ἀποσκίρτησαν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἔγιναν μέ τὴ θέλησή τους ὑποχείρια τοῦ διαβόλου διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος τολμᾷ νὰ ἐπαναλάβει μία φράση τοῦ προφήτου Ἰερεμίου. «Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Αὐτός πού καυχᾶται, ἅς καυχᾶται δοξάζοντας τόν Θεό.

Πῶς εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ μιᾷ γιὰ καύχηση ὁ μέγας ἀπόστολος, ὅταν βρισκόμαστε ἐνώπιον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος συκοφαντήθηκε, κατακρίθηκε, χλευάσθηκε, βασανίσθηκε καὶ ἀπέθανε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μιᾷ γιὰ καύχηση ὁ ἀπόστολος, ὅταν γνωρίζει ὅτι ὁ Κύριός του καταδικάσθηκε νὰ πεθάνει ὡς κακοῦργος, χειρότερος καὶ ἀπὸ αὐτόν ἀκόμη τόν Βαραββᾶ, καὶ ὑπέμεινε ἀκόμη καὶ τὴν εἰρωνεία τοῦ ἑνός ἀπὸ τοὺς ληστές πού σταυρώθηκε μαζί Του;

Καὶ ὅμως σέ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀντίφασιν, σέ αὐτό ἀκριβῶς τό παράδοξο κρύβεται τό μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο ἐπιδιώκει νὰ μᾶς ἀποκαλύψει ὁ ἀπόστολος

Παῦλος. Καυχᾶται ἐν Κυρίῳ, γιατί ἀκριβῶς ὁ Κύριός του καί Κύριός μας, εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος σταυρώθηκε γιά χάρη μας, εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος σταυρώθηκε γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Καυχᾶται ἐν Κυρίῳ, γιατί κανείς ἀνίσχυρος καί κανείς ἀβέβαιος γιά τόν ἑαυτό του, δέν θά τολμοῦσε νά θέσει τόν ἑαυτό στή διάθεση τῶν ἐχθρῶν του, ὅπως ὁ Χριστός, ἐνῶ εἶχε τή δύναμη νά παραστήσει τίς λεγεῶνες τῶν ἀγίων ἀγγέλων Του γιά νά Τόν σώσουν. Καυχᾶται ἐν Κυρίῳ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιατί ὁ Χριστός ὑπομένει τή σταυρική θυσία, ὑπομένει τόν Σταυρό καί τόν θάνατο ὄχι ἀπό ἀνάγκη, ἀλλά ἀπό ἀγάπη. Γίνεται αὐτός κατάρρα, γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν κατάρρα. Ὑπομένει τήν ἀτίμωση, γιά νά χαρίσει σέ μᾶς τήν τιμή τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ὑποφέρει τήν ὀδύνη τοῦ μαρτυρίου καί τοῦ Σταυροῦ, γιά νά χαρίσει σέ μᾶς τήν ἀπαλλαγή ἀπό τή θλίψη καί τή χαρά. Πεθαίνει ὁ ἴδιος μέ τόν πιό φρικτό καί ἀτιμωτικό θάνατο, γιά νά χαρίσει σέ μᾶς τή ζωή καί τήν ἀνάσταση. Εἶναι, λοιπόν, δυνατόν, γνωρίζοντας ὅλα αὐτά κανείς νά μήν καυχᾶται, δοξάζοντας τόν Θεό;

Νά, γιατί καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος δέν διστάζει νά ἐπαναλάβει τή φράση τοῦ προφήτου Ἰερεμίου «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Νά, γιατί τολμᾷ νά διακηρύττει ὅτι τό μοναδικό του καύχημα εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου. «Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6.14).

Ποιό εἶναι ὅμως τό νόημα αὐτῆς τῆς καυχήσεως, ὥστε νά μήν καταντήσῃ κενή καύχηση, νά μήν ἀποδειχθεῖ μάταιη, ὅπως ὅλες οἱ καυχήσεις τῶν ἀνθρώπων, καυχήσεις γιά τήν ἰσχύ, γιά τόν πλοῦτο, γιά τή δόξα, γιά τήν ἐπιρροή στούς ἀνθρώπους καί τήν ἐξουσία; Τό νόημα τῆς καυχήσεως τοῦ ἀποστόλου «ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου» εἶναι ἡ δυνατότητα, τήν ὁποία δίδει καί σέ ἐκεῖνον, ἀλλά καί στόν καθένα ἀπό ἐμᾶς, πού πιστεύουμε σ' Αὐτόν νά σταυρώσουμε μέσα μας τόν κόσμο καί νά σταυρωθοῦμε γι' Αὐτόν. «Δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται καὶ γώ κόσμῳ», συνεχίζει ὁ ἀπόστολος.

Ἄν ἡ Σταύρωση τοῦ Κυρίου μας ἔγινε, γιά νά μᾶς ἀπαλλάξῃ καί νά μᾶς λυτρώσῃ ἀπό τήν ἁμαρτία, ἐμεῖς ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἐπεκτείνουμε αὐτή τή νίκη καί αὐτόν τόν θρίαμβό Του μέσα μας, νικώντας μέ τή δύναμή Του τόν κόσμο, πού εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά ἔχουμε καί τή δυνατότητα νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό αὐτήν, σταυρώνοντας τόν ἑαυτό μας γιά τόν κόσμο, νεκρώνοντάς τον δηλαδή ἐκούσια γιά ὅλες τίς κακίες καί τίς πονηρίες πού προέρχονται ἀπό τόν κόσμο.

Καί αὐτή ἡ σταύρωση, αὐτή ἡ προσωπική μας σταύρωση γιά τήν ἁμαρτία, πού ἔχει βέβαιο τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτυχίας, γιατί στηρίζεται στή δύναμη τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, εἶναι πού θά μᾶς κάνει νά ζήσουμε καί τό Πάθος ἀλλά πολύ περισσότερο τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας, συνανιστάμενοι μαζί Του στή χαρά

τῆς λαμπροφόρου ἐκείνης ἡμέρας.